

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]:

Operațiunea Nor de furtună

Operațiunea Omul Negru

Operațiunea Apus de soare

Operațiunea Narcisa

Operațiunea Insula de vară

Operațiunea Vântul de nord

Operațiunea Statuia de bronz

Operațiunea Punga de plastic

Operațiunea Circul

Operațiunea Fantoma

**Seria de cărți cu exerciții și activități
pentru detectivi:**

În căutarea căpitanului Krogh

În căutarea reginei junglei

În căutarea hoțului Hoțului

În căutarea misterului de la castel

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES**

OPERAȚIUNEA FANTOMA

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORST, JØRN LIER

Biroul de investigații nr. 2 : Operațiunea Fantoma / Jørn Lier Horst,

Hans Jørgen Sandnes ; trad. din lb. norvegiană de Diana Polgar. - Pitești :

Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-3100-8

I. Sandnes, Hans Jørgen

II. Polgar, Diana (trad.)

821.113.5

Detektivbyrå nr. 2: Operasjon Spøkelse
 Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes

Copyright © Jørn Lier Horst 2016

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2016

Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.ro

CUPRINS

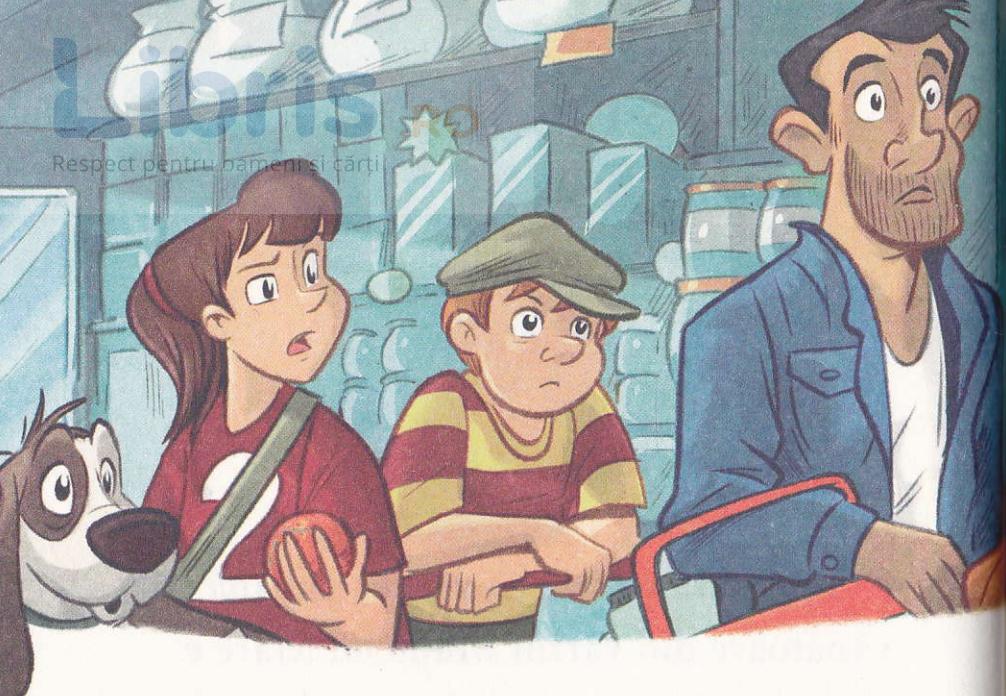
1	La magazin	13
2	La bibliotecă	19
3	Cabana bântuită	27
4	Fetița străvezie	34
5	Filmarea	40
6	Garajul	46
7	Camera albastră	51
8	Telescopul	61
9	Cale întoarsă	68
10	Ascunzătoarea	78
11	Camera roșie	82
12	Două kilograme de făină	89
	Postfața lui Opti	96

Capitolul 1 **LA MAGAZIN**

Toată lumea știa că vechea cabană de vânătoare din vârful Muntelui Mare e bântuită. Se spunea că fantomele ar fi bătrânul conte și soția lui posomorâtă sau un bătrân vânător de urși ori chiar o servitoare în rochie gri.

Cabana, care de altfel era destul de mare, se afla pe muntele de dincolo de Elvestad și arăta cu adevărat sinistru. Tiril și Oliver trecuseră pe acolo de câteva ori, mai mult din curiozitate, dar nu văzuseră nicio fantomă. Însă nu la fel se putea spune și despre Dorris Fjeld, casiera de la magazin.

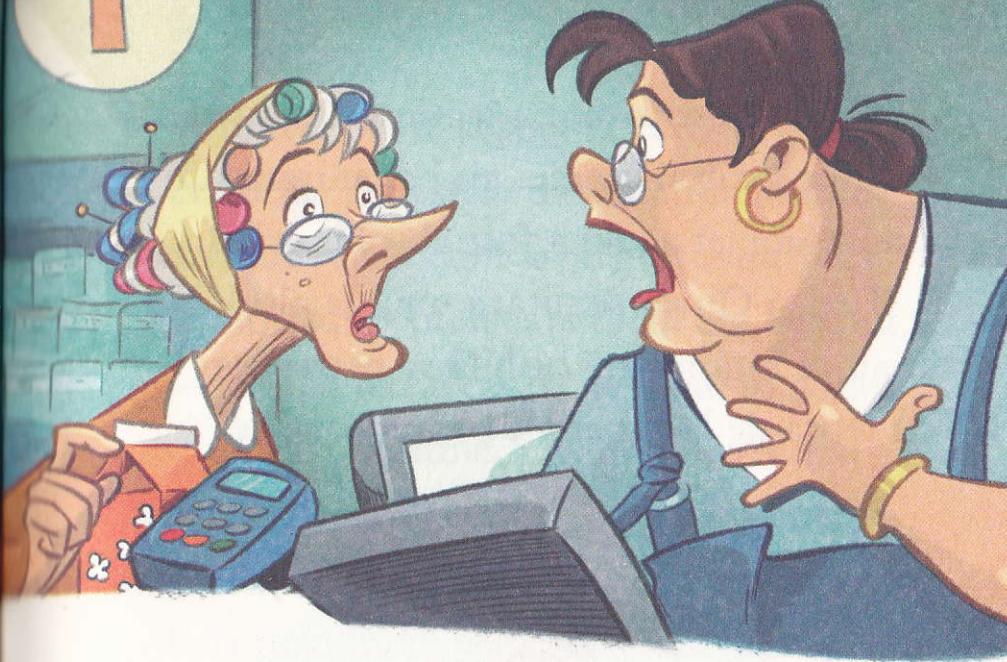

— Ce crezi...? Am fost la cules de fructe de pădure, îi povestea ea unui client. Acolo pe coasta din spatele cabanei, e un loc minunat de cules mure. Atunci am auzit-o.

Tiril, Oliver și Opti se aflau la raionul de patiserie, dar se apropiară pentru a auzi și restul poveștii.

— Ce ai auzit? întrebă doamna Surke, care se afla la casă.

— Un zgomot, răspunse Dorris. Un

zgomot înfiorător, continuă ea strângându-și umerii în semn de dezgust doar la gândul zgomotului. Mai întâi am auzit un țipăt, dar nu era un țipăt obișnuit, în orice caz nu era un țipăt din lumea celor vii. Îți se ducea până în măduva oaselor. Apoi s-a auzit un vuiet de lanțuri, adăugă ea. După care a apărut în geam!

— Cine? întrebă doamna Surke făcând un pas în față.

— Fetiță străvezie, răspunse Dorris. Ea bântuie locul. Dar nici nu-i de mirare. Ce s-a întâmplat acolo a fost absolut oribil.

Tiril și Oliver se uită unul la altul. Nu știau ce întâmplare oribilă se petrecuse cu fetița de la cabana de vânătoare de

pe Muntele Mare și sperau că Dorris o să continue povestea, dar doamna Surke încuviaintă, ca și cum ar fi știut mult prea bine motivul pentru care locul era bântuit.

— Era la fereastra de la etajul al doilea și se uita fix la mine, povesti Dorris mai departe. Arăta exact aşa cum se spune: cu față albă ca varul, ochi negri și o rochie gri.

Doamna Surke gemu înspăimântată.

— 87 de coroane, continuă Dorris așezând cumpărăturile doamnei Surke într-o pungă.

Tiril dădu drumul pungii cu chifle și îl trase pe Oliver afară din magazin. Opti se ținu după ei.

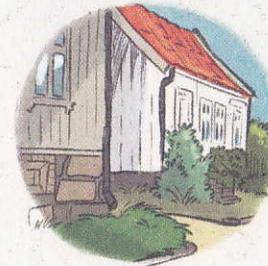
Merseră până la colțul străzii și se uită în sus spre Muntele Mare. Din spatele copacilor răsărea acoperișul cabanei vechi de sute de ani. Razele soarelui se reflectau într-unul dintre greamuri, dar în rest vechea

— Tu crezi în fantome? o întrebă Oliver.
Tiril clătină din cap.
— Dar cred că este un nou caz pentru
Biroul de Investigații Nr. 2.

Capitolul 2

LA BIBLIOTECĂ

Tiril și Oliver erau detectivi. Împreună cu Opti, câinele lui Tiril, aveau propriul lor birou de investigații: Biroul de Investigații Nr. 2. De fapt, biroul lor nu avea un nume propriu-zis. Agățaseră doar o plăcuță pe care scria „Birou de Investigații“ în fața casei în care locuiau. Dar pentru că locuiau pe Strada Brutăriei la numărul 2, iar plăcuța fusese agățată chiar lângă numărul casei, biroul lor ajunse să se numească Biroul de Investigații Nr. 2.

Deși biroul se afla în pivniță, Tiril și Oliver nu se duseră acolo, ci o porniră

spre biblioteca de care se ocupa bătrânul Johs. Clopoțelul de deasupra ușii scoase un clinchet când intrără. Înăuntru mirosea a praf, piele și hârtie. Bătrânul Johs se afla în mijlocul sălii, aranja niște cărți pe raft.

Când intrără, Johs se întoarse către ei și le zâmbi.

— Bună ziua! salută Tiril. Aveți cărți despre cabana de pe Muntele Mare?

Bătrânul Johs încuvîintă.